

Tillmötesgående av Guds vilja

"För att jag skall lära känna honom och kraften i hans uppståndelse och gemenskapen i hans lidanden och bliva likformig med hans död."
Filippi 3:10

Begreppet att underkasta sig gudomlig auktoritet innebär att man underkastar sig en accepterad standard eller ett accepterat mönster. Det är den himmelske Faderns vilja att ha en gudomlig familj med Kristus Jesus som överhuvud och en "liten hjord" av individer som återlöses från mänskligheten och som i slutändan kommer att få ära, heder och odödlighet. (Lukas 12:32; Romarna 2:7) Specifikationerna för denna klass är följande: "Ty dem som han förut visste, dem har han också förutbestämt att likna sin Sons avbild, för att han skulle vara den förstfödde bland många bröder." Romarbrevet 8:29

Kristi hängivna efterföljare har uppskattat Skriftens vittnesbörd om att vägen till en sådan hög belöning innebär en process av självförnekelse, korsbärande

och att följa i Mästarens fotspår. Aposteln Paulus säger i detta sammanhang: "Jag uppmanar er, bröder och systrar, att med tanke på Guds barmhärtighet offra era kroppar som ett levande offer, heliga och tilltalande för Gud - detta är er sanna och rätta tillbedjan. Anpassa er inte efter den här världens mönster, utan låt er förvandlas genom att ert sinne förnyas. Då kommer ni att kunna pröva och godkänna vad som är Guds vilja - hans goda, behagliga och fullkomliga vilja. Romarbrevet 12:1,2

Lojalitet

Lojalitet är mycket besläktat med samtycke. Det beskriver en persons trogna lojalitet mot en annan, i motsats till partiell sympati för en sådan individ. Troende kan inte umgås med dem som har en världslig anda och samtidigt vara behagliga för vår himmelske Fader. De måste vara fullständigt undergivna Herren och rättfärdighetens principer. Jesus Kristus sade: "Mitt rike är inte av denna världen." (Joh 18:36) Det betyder att sanna kristna inte kan vara llerade med denna "nuvarande onda värld". (Galaterbrevet 1:4) Dessutom framträder de krafter som motsätter sig oss ofta som ljusets änglar för att bedra. 2 Korintierbrevet 11:14

"Vårt medborgarskap är i himmelen", och det är för att försäkra oss om ett rikligt inträde i himmelriket som vi strävar. (Filipperbrevet 3:20) Ingenting kan vinnas genom en kompromisslös inställning till någon av den store motståndarens lockelser. Lojaliteten mot konungarnas Konung måste vara frivillig och fullständig. Vi på har lärt känna vår Herre och Frälsare, och på grundval av denna kunskap har vi fullt förtroende för integriteten i hans sak. Vår lojalitet bör vara fullständig därför att vi älskar vår Konung och vår Kapten, och vi känner smärta vid tanken på att misshaga honom och vår Fader i himlen.

Mod

Mod är också en mycket viktig egenskap hos dem som är underdåniga mot Gud och hans vilja, men det får inte födas ur självförtroende. De som inser sina egna svagheter kan vara modiga om de sätter sin tillit till vår himmelske Fader och ber honom om nåd och styrka att hjälpa dem i alla nödsituationer. (Hebreerbrevet 4:16; Ordspråksboken 3:5,6) När den kristne ser till Gud och till Kristus, sin kapten, och inser att han blir stark genom deras styrka, då kan han verkligen vara modig. Jesaja 26:3,4

Som goda soldater måste vi ha förtroende för den sak som vi kämpar för. (2 Timoteus 2:1,3) Vår tro och tillit till rättfärdigheten i den sak som vi tjänar bör vara så fullständig att den kallar fram alla våra krafter och förmågor i en självupppoffrande ansträngning av fri vilja att samarbeta med vår frälsnings Kapten. (Hebreerbrevet 2:10) Som kristna soldater bör vi inte ha några mentala reservationer beträffande lämpligheten i det som vår ledare ber oss att göra. Vår tro på Gud och Kristus bör vara så fullständig att även om vi kanske inte alltid förstår varför vi uppmanas att göra vissa saker, så har vi ändå fullt förtroende för att vi vägleds av himmelsk visdom. Romarbrevet 8:28

En nyckel till ett framgångsrikt slutförande av denna kurs är att vi underkastar oss vår himmelske Faders vilja. Den Helige Andes inflytande, som uppenbaras genom studiet av Guds ord, kommer att leda oss in i all sanning, och när den tillämpas troget i våra liv kommer det att ge en rättfärdig karaktär. Johannes 16:13

I den mån vi som kristna mer och mer "förvandlas" till Guds vilja, kommer det heliggörande inflytandet från "sanningens ord" att göra det möjligt för oss att göra andliga framsteg. (Rom 12:2; Jak 1:18; Joh 17:17) Ibland kan det dock finnas påtryckningar både inifrån

och utifrån för att få vårt beteende eller vår tro att överensstämma med normer som inte nödvändigtvis representerar vad vi förstår är Guds vilja för oss, eller vad vi tror är Skriftens läror i en viss fråga. Vi som kristna måste individuellt redovisa vårt förvaltarskap för Gud. (Romarna 14:12; 1 Korintierbrevet 4:2) Därför bör vi inte nödvändigtvis låta oss vägledas av vad andra kan tycka, utan vi måste göra sanningen till vår egen och "pröva allting, hålla fast vid det som är gott", precis som de ädla bereanerna gjorde förr i tiden. 1 Tessalonikerbrevet 5:21; Apostlagärningarna 17:11

Fördomar i Antiochia

När vi funderar på hur vi kan påverkas till att tänka eller handla likadant inom den kristna gemenskapen, eller om vi tar alltför stor hänsyn till hur våra trosfränder kan uppfatta oss, får vi en kraftfull lärdom. I Galaterbrevet 2:11-21 berättar Paulus om ett tillfälle då det var nödvändigt för honom att tillrättavisa aposteln Petrus, som troligen av många judiska kristna betraktades som den främste aposteln. När Petrus först kom till Antiokia åt han fritt med kristna konvertiter som var hedningar av födsel. Senare kom en grupp judiska kristna från Jerusalem på besök. Uppenbarligen höll de fortfarande fast vid olika

föreskrifter i den mosaiska lagen, och när de kom dit upphörde Petrus att umgås med de icke-judiska bröderna av rädsla för att nyheten om hans uppförande skulle nå tillbaka till Jerusalem och de judiska bröderna där.

Barnabas och andra följde Petrus exempel. Petrus visste mycket väl, i samband med Cornelius omvändelse, att Gud "inte visar någon partiskhet". (Apostlagärningarna 10:34) Därför begick han ett misstag när han vägrade att äta med troende som inte var omskurna, vilket antydde att den mosaiska lagen gav en högre nivå av helgelse än "trons rättfärdighet". (Rom 4:13) Paulus anklagade på lämpligt sätt Petrus för hyckleri genom att påpeka att de judiska kristna hade en ny ställning på grund av tron på Kristi försoningsoffer och att de var döda för lagen. Eftersom lagen inte kunde rättfärdiga någon, borde hedningar därför inte omfattas av den. Galaterbrevet 2:14-21

Om en av Anden född stöttepelare i kyrkan, som Petrus, felaktigt kunde ge efter för inflytandet från en felaktig tro som några av hans judiska bröder hade, och därmed inte följa Guds klart uttalade vilja, skulle vi då inte kunna vara sårbara idag för andras åsikter inom vår gemenskap? Den enskilda församling, eller ecclesia, som vi kan ha gemenskap med, är ett

mycket speciellt arrangemang som vår himmelske Fader har tillhandahållit för att vi ska kunna vårdas och utvecklas när vi försöker göra vår kallelse och utkorelse säker. I våra ömsesidiga studier bör vi inte bara beakta det faktiska innehållet i det vi studerar, utan också andan bakom budskapet. Romarbrevet 2:28,29; 7:5,6

Vi läser till exempel i 1 Joh 3:14: "Vi vet att vi har gått över från döden till livet, därför att vi älskar bröderna. Den som inte älskar sin broder förblir i döden." I alla våra kontakter med varandra är det säkert ett skriftställe som vi måste hålla i främsta rummet i våra tankar. Men eftersom vi har den nya skapelsens skatt i ett lerkärl, och eftersom vi är ivriga och nitiska att tjäna Herren, är det helt uppenbart att vi ibland kommer att upptäcka att det finns tillfällen till friktion när vi kanske uttrycker oss annorlunda än en annan medlem av brödraskapet. (2 Korintierbrevet 5:17; 4:7) Låt oss samvetsgrant sträva efter att se på varandra inte utifrån yttre framträdanden enligt köttet, utan låt oss tro och handla utifrån vetskapen att precis som Gud har kallat oss så har han hittat andra juveler som kämpar med sitt kött som vi gör; och vi bör fokusera på de saker som binder oss samman i kärlekens anda. 1 Samuel 16:7; 2 Korinthisarna 10:7

Kristen frihet

Att ödmjukt underkasta sig Guds vilja är också viktigt när det gäller att utöva kristen frihet i fråga om de delar av sanningen som inte stöds av ett tydligt "så säger Herren". Det är inte fråga om rena gissningar som var och en av oss bör ägna sig åt, utan om vi verkligen har ett skriftställe som bevisar vad vi har att säga, bör det räcka. Om det i vissa fall finns en tanke som inte är i harmoni med det sätt på vilket vi anser att den bör uttryckas, då bör vi vara fria att tala med våra bröder individuellt och diskutera det i kärlek tills den himmelske Fadern vill klargöra saken för den ene eller den andre. I vilket fall som helst bör man inte använda våld för att uppnå exakt samma åsikt, utan, som Bibeln säger, "låt var och en bli fullt övertygad i sin egen sak". Romarbrevet 14:5

Redan under Nya Testamentets tidigaste tid etablerades församlingar av Herrens folk på olika platser. Skrifterna ger riktlinjer för hur dessa grupper ska bildas. (1 Timoteus 3:1-7; Titus 1:5-9; 1 Petrus 5:1-3) De som tjänar, vare sig de är äldste eller diakoner, väljs till sina tjänsteställningar genom omröstning i ecclesia. Som sådan placerar den församlingen som en högre auktoritet och som en indikator på den gudomliga viljan. Om klassens omdöme om viss politik eller praxis skiljer sig från en

Juni 2025 41

äldstes, bör den äldste underkasta sig klassens vilja när det bara är en fråga om ecclesias preferenser, i motsats till frågor om grundläggande läror, moraliska frågor eller brott mot ens samvete. Å andra sidan, och i enlighet med ansvaret att välja äldste som ecklesian har förtroende för, har Herren åsidosatt så att en viss person valdes genom församlingens omröstning. Det skulle därför vara hela gruppens skyldighet att stödja och uppmuntra den äldste i den utsträckning som de noterar hans strävan att känna till och göra Herrens vilja på ett troget sätt.

En festlig anda

Rivalitetsanda, eller partianda, mellan medmänniskor i Kristi kropp bör undvikas. Vi läser i 1 Korintierbrevet 1:10-13: "Jag vädjar till er, kära bröder och systrar, genom vår Herre Jesu Kristi myndighet, att leva i harmoni med varandra. Låt det inte finnas några splittringar i kyrkan. Var i stället eniga, förenade i tanke och syfte. För några medlemmar av Chloes hushåll har berättat för mig om era gräl, mina kära bröder och systrar. En del av er säger: "Jag är en anhängare av Paulus. Andra säger: "Jag följer Apollos", eller "Jag följer Petrus", eller "Jag följer bara Kristus". Har Kristus blivit uppdelad i fraktioner? Blev jag, Paulus, korsfäst för

er? Blev någon av er döpt i Paulus namn?" Splittring bland Guds folk bör vara ett allvarligt bekymmer, särskilt om det finns påtryckningar för att hindra möjligheter till gemenskap med andra kristna som vi anser vara avlade av Anden.

Det kan naturligtvis finnas mycket legitima skäl till att en fysisk separation bland Herrens folk ibland är nödvändig. Men i den mån vi erkänner varandra som bröder i Kristi kropp, bör det inte finnas några uttryck för en sekteristisk anda. Om vi skapar konstgjorda barriärer som inte är bibliskt auktoriserade och tror att vissa bröder är ovärdiga vår gemenskap på grund av mindre skillnader, då finns det en fara för att vi utövar en anda som strider mot läran om kroppens enhet. En sådan anda skulle visa en markant brist på samtycke till Guds vilja i vår gemenskap. Psaltaren 133:1-3; Efesierbrevet 4:1-3,15,16; Filipperbrevet 2:3

Idoler

Nära förbundet med det föregående är möjligheten att skapa avgudar av våra ledare i församlingen. I Uppenbarelseboken 19:10 står det "Jag föll ner för hans fötter för att tillbe honom, men han sade: Nej, tillbe inte mig. Jag är en Guds tjänare, precis som du och dina bröder och systrar som vittnar om sin tro på

Jesus. Dyrka endast Gud. För profetians väsen är att ge ett tydligt vittnesbörd om Jesus." Det har föreslagits att aposteln Johannes i detta sammanhang representerar de trogna medlemmarna av Kristi kropp, särskilt på den tid vi lever i just nu. Om vi för denna tanke vidare, skulle vi uppmanas att inte dyrka dem som kan vara till hjälp för att ge oss näring med Guds sanning. Vi bör uppskatta de trogna ansträngningarna hos alla som är engagerade i Herrens tjänst, men vi bör inte placera dem som avgudar för tillbedjan. Romarbrevet 1:25

Samma tanke verkar finnas i aposteln Paulus ord: "Låt inte någon som njuter av falsk ödmjukhet och dyrkan av änglar diskvalificera dig. En sådan person går också in i detalj på vad han har sett; han är uppblåst av överksamma föreställningar genom sitt oandliga sinne." (Kolosserna 2:18) Att ge otillbörlig hyllning till dem som tjänar är en olämplig anda som vi bör vara medvetna om och som inte är i harmoni med Guds vilja för den kristne. Vi bör inte främja en sådan inställning, även om vi bör känna igen och erkänna alla som troget tjänar i Guds tjänst.

Samhälleliga påtryckningar

När det gäller påtryckningar som kan komma från världen i enlighet med dess normer, finns det många influenser som skulle vara behagliga för vårt kött, men som kan hindra oss från att samtycka till Guds vilja. Det är av denna anledning som vi läser: "Tänk på det som är i himlen, inte på det som är på jorden. Ty du har dött och ditt liv är fördolt med Kristus i Gud." (Kolosserbrevet 3:2,3). Många aktiviteter som rör kultur, rekreation och hobbies som inte är syndiga är behagliga för köttet. En uppskattning av den kristna friheten påminner oss om att till skillnad från vissa förbud som gavs till Israels nation under lagförbundet, hittar vi inte många "du skall inte" i Nya testamentet när det gäller de troendes uppförande. Därför vill vi i våra hjärtan uppfylla andan i kärlekens lag och rättfärdighetens lag, så som de anges i Guds vilja för oss.

Även om den kristna friheten inte tillåter någon av oss att skapa en uppsättning regler för varandra, betyder det inte heller att vi är fria att göra som vi vill utan återverkningar. Därför är det viktigt att vi söker bibliska riktlinjer som kan hjälpa oss att avgöra i vilken grad olika sysselsättningar antingen tillfredsställer köttet eller är i harmoni med andan av uppoffring och helgat liv. Om vi vid en individuell

Juni 2025

granskning finner att en viss aktivitet är uppbygglig, förädlande och förhärlig vår himmelske Fader, bör vi delta i den i största möjliga utsträckning. Om den å andra sidan inte verkar ha något andligt värde, kanske vi vill lägga även en sådan god sak på offrets altare.

Våra hem

Ett annat område som vi bör överväga när vi underkastar oss Guds vilja handlar om våra bostäder. Alla i Herrens folk har olika förutsättningar, och de ekonomiska resurser som vi har blivit förvaltare av kan variera avsevärt. Det är upp till var och en att söka Guds vägledning på detta område, liksom i alla andra sammanhang. Vi vet dock med säkerhet att det i världen läggs stor vikt vid att ha ett modernt hem, ofta till det yttersta.

Sådana exempel som skulle kunna ges är sannolikt oändliga, men vi ställer frågan: "Kan Herrens folk också påverkas av en extraordinär oro för utseendet och storleken på sina hem?" Det är möjligt att tänka sig att vi måste göra omfattande förändringar i vår nuvarande bostad, till en kostnad av mycket tid och pengar, för att vi vill kunna ta emot andra kristna på ett bekvämt sätt. Ingen är naturligtvis i stånd att

bedöma vad en annan broder eller syster kan tänkas göra i detta avseende. Men vi kan behöva tala med Fadern i bön om huruvida ett sådant engagemang eller en sådan aktivitet på något sätt kommer att förringa det offerförbund som vi har ingått.

På arbetsplatsen

När det gäller våra jobb kan en del av oss hamna i mycket svåra och prövande situationer som gör att vi känner ett stort obehag i vårt kött. Sedan kan ett mycket gynnsamt arbetstillfälle dyka upp, men det kan kräva att man arbetar på ett annat schema eller på en avlägsen plats, vilket i slutändan leder till att vår andliga gemenskap störs. Vi kanske måste missa vissa möten som nu sker regelbundet på grund av nya arbetsförhållanden. Vi måste förlita oss på att söka Herrens vilja och samtycka till den när vi fattar sådana beslut på det ena eller andra sättet. Är det inte möjligt att vårt nuvarande svåra tillstånd som köttet har utsatts för tillåts därför att Herren vet att vi behöver få några erfarenheter som lär oss tålamod och tillit till honom?

Å andra sidan kan en förflyttning vara Herrens vilja, som när han sände Filippos till öknen för att vittna för den etiopiske eunucken. (Apostlagärningarna 8:26-38) Var och ens erfarenhet av detta är naturligtvis

unik för hans eller hennes situation. Skrifterna innehåller inga hårda och fasta regler på den här punkten, med undantaget att var och en ska "sörja för sig själv". (1 Timoteus 5:8) Utöver detta kan de svar som kan gälla för var och ens individuella omständigheter endast hittas genom att förbli mycket nära Herren.

Fyra viktiga steg

Tänk på dessa fyra viktiga steg för att acceptera Guds vilja i livets upplevelser.

1. Engagera dig i frekventa personliga studier av Guds ord. (2 Tim 2:15) Eftersom vi har åtagit oss att vara Mästarens fotspårsföljare är det viktigt att vi finner tid att regelbundet söka i skrifterna i syfte att söka Faderns vilja och ledning i våra liv, och för att bli bekanta med de gudomliga principer som kan tillämpas i vårt uppförande. Om Gud verkligen är först i våra liv, måste vi ordna våra scheman så att vi kan umgås med honom och ta emot den styrka som han vill ge oss.

2. Stödja vår lokala ecklesia genom att regelbundet närvara och delta i gemenskap och studier. Vi är väl förtrogna med uppmaningen att "inte överge våra sammankomster", och vi bör uppskatta detta

arrangemang som ett viktigt sätt att ta emot undervisning från vår himmelske Fader. (Hebreerbrevet 10:25) Ett sådant umgänge med varandra i denna miljö kommer bland annat att underlätta det slags samspel som gör det möjligt för varandras bidrag att sörja för ömsesidig andlig styrka och uppbyggelse för alla, om vi är rätt övade. Vi har fått veta att "varje led förser", och när vi träffar dem i vår närmaste gemenskap och andra i brödraskapet när vi har möjlighet, kommer vi att skyddas mot en anda av självupphöjelse. Efesierbrevet 4:16

3. Lev ett liv i uppoffring. Ju mer vi förnekar oss själva, desto mindre utsatta blir vi för den begärliga anda som motståndaren försöker fånga oss i, och desto lättare blir det för oss att ge efter för Guds vilja. "Köttets och ögonens begär och livets högmod" är alla hinder som kan och måste övervinnas genom den helige Andes inflytande och lydnad mot vår himmelske Fader genom att vi strävar efter att vandra på samma sätt som vår Mästare vandrade. 1 Johannesbrevet 2:16

4. Engagera dig i frekvent, fokuserad bön. Om vi vid en personlig granskning av våra liv finner att vi, i strid med Guds ord, har rest någon avgud i våra hjärtan, kan vi finna tröst i texter som 1 Joh 1:9. "Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig,

så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." Vi ser alltså att det är vårt privilegium att gå till nådens tron för att få rening och hjälp med de saker vi gör som inte behagar Herren, särskilt i de fall då vi inte har underkastat oss hans vilja. Om vi dessutom är mycket känsliga för rättfärdighet och för att behaga Gud, även när vi inte är medvetna om några snedsteg, kommer våra hjärtans bön att vara som följder: "Bevara din tjänare också från uppsåtliga synder, låt dem inte härska över mig; då skall jag vara ostrafflig och oskyldig till den stora överträdelsen. Låt min muns ord och mitt hjärtas tankar vara välbehagliga i dina ögon, Herre, min styrka och min förlossare." Psalm 19:13,14

När vi tänker på att vi har kallats att vara en del av den gudomliga familjen, borde det få oss att vörda Gud i en sådan utsträckning att vi skulle göra allt för att behaga honom, hedra honom och helga hans namn. Sannerligen, "Herrens vördnadsfulla fruktan är visdomens början; ett gott förstånd och ett lärdomsfullt hjärta har alla de som gör Herrens vilja." Psalm 111:10